

VOL VIURE AMB
#CATALUNYA DIGNITAT

OPINIÓ

Àngels Guiteras

Presidenta de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya

El futur del benestar a les ciutats

Tot i que alguns indicadors ens poden fer pensar en l'alegria d'una recuperació econòmica sabem que la crisi social, que va començar fa 7 anys, continua i que el futur del benestar a les ciutats, tant el de Barcelona com el de moltes altres ciutats, està en perill.

Preguntats sobre quina és la situació econòmica actual, només un 2,5 % dels espanyols opina que avui estem en millor situació i un 80,5 % pensen que estem igual o pitjor. Són dades del Centre d'Investigacions Sociològiques, el CIS.

No resolrem la crisi econòmica si no resollem la crisi social. La recuperació econòmica no reduirà la pobresa. Al contrari, ens podem trobar amb la paradoxa que, encara que la recuperació continuï aquest 2015 i també el 2016, la pobresa, en canvi, augmenti i, especialment, que es faci més visible. La pobresa, a casa nostra, s'ha cronificat; la qual cosa pot afectar a la sortida de la crisi i a fer augmentar, encara més, les desigualtats.

L'estat del benestar és irrenunciable, però l'hem de repensar. Crisi és també canvi i, per tant, oportunitat per repensar el model. Compartim, molts de nosaltres, la importància de les polítiques centrades en les persones i de proximitat. Els ajuntaments no han estat els causants de la crisi social, però de la manera en la qual es plantegin les polítiques locals pot dependre el benestar social del futur.

L'administració no ho pot fer

Un grup de voluntaris reparteixen menjar al parc de l'Estació del Nord de Barcelona ■ ANDREU PUIG

sola, però no pot defugir de la seva responsabilitat. Hem d'innovar amb noves polítiques que tenen a veure en com "fer ciutat" entre tots i totes, com aconseguir més implicació, participació, cooperació i compromís en el "fer ciutat".

Apostem per un nou model format per un triangle virtuós i sinèrgic: ajuntaments, tercer sector i ciutadania compromesa. Les polítiques dels ajuntaments haurien

de tenir, i tindran, més protagonisme la qual cosa obliga a disposar de més recursos públics i no menys. Els ajuntaments, per la seva proximitat a les relacions socials, són els que detecten millor les necessitats socials, són els més controlables per la ciutadania en termes de transparència i rendició de comptes, i poden articular polítiques clarament de ciutat que incorporin tant els recursos eco-

nòmics públics com els de les entitats socials i el compromís social de la ciutadania.

També les entitats socials i empreses de l'economia social són, i continuaran sent, importants per la cohesió social de la ciutat, no només per la seva proximitat sinó també pel seu major impacte en l'eficàcia de la gestió i alhora poden articular el voluntariat i el compromís social de la ciutadania,

multiplicant l'impacte social dels recursos públics.

La responsabilitat pública en el "fer ciutat" ha de ser un tema compartit entre tots i totes, però liderat pels governs democràtics que ens representen. El nou model que potencia la relació entre tots els actius d'un territori permet assegurar els drets socials sota la responsabilitat de l'administració, però desenvolupant polítiques compartides que també articulin els recursos públics i privats i el compromís actiu de la ciutadania. El nou benestar social exigeix: més compromís social, però també cal més compromís públic descentralitzat en els governs de proximitat.

Gandhi deia que "no hi ha camí per a la pau, la pau és el camí". Podem dir que no hi ha camí per la cohesió social, la cohesió social és el camí. Una cohesió social que ens aporta aquest benestar irrenunciable. Un camí a seguir en aquest nou model de benestar social que ens ha de garantir que avancem en drets socials, per un nou model de benestar que hem de construir tots i totes des de les ciutats.

Aquest nou benestar social necessita un tercer sector social, transparent amb la seva no-lucrativitat, fort, eficient, plural i canalitzador del compromís social de la ciutadania. En aquest sentit el tercer sector és un actor clau de la nova governança del benestar social. La situació actual també ens obliga a millorar l'eficiència i la cooperació del tercer sector social en relació a l'administració i als altres agents socials.

La fi de la crisi no allunyarà del risc de pobresa gaires espanyols

Redacció
MADRID

Gairebé la meitat dels espanyols viurà en situació precària o en risc permanent de caure en la pobresa tot i que se superi la crisi econòmica, segons s'alerta en l'informe *L'estat social de la nació 2015*, en què es denuncia l'incre-

ment de famílies pluridesnonades. El treball l'ha elaborat l'Associació Estatal de Directors i Gerents de Serveis Socials.

"A l'extrem de la crueltat legal i institucional hi ha les persones que han estat desnonades en més d'una ocasió. Primer se'ls fa fora de casa perquè no paguen la hipoteca, al cap

d'un temps es repeteix l'operació perquè no paguen el lloguer i es veuen forçats a ocupar un habitatge buit i a enfrontar-se a un nou desallotjament", exposa Luis Barriga, un dels autors.

Segons l'estudi, les dades de la pobresa a l'Estat espanyol són les següents: catorze milions de perso-

nes viuen en situació tècnica de pobresa i, d'aquests, sis en situació de pobresa extrema. 40.000 famílies van ser desallotjades del seu habitatge per impagament i 731.000 llars no tenen ingressos.

"Tècnicament hem sortit de la crisi, una altra cosa és el panorama social que ha deixat", va dir Luis Barriga. ■

El problema de l'habitatge és una de les qüestions que de forma més descarnada ha posat de manifest la crisi ■ ARXIU